

В. В. Вороніна

Донецький національний університет

ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ – вищий навчальний заклад. Засн. 1937 як Сталін. (від 1961 – Донец.) пед. інститут, від 1965 – Донец. держ. університет, від 2000 – сучасна назва. На 12-ти ф-тах навч. понад 12 тис. студентів за 39-ма спеціальностями, також діють факультет суміж. та додатк. професій, підготовче відділ., аспірантура. На 65-ти каф. працюють 864 викл., серед них – 9 академік та чл.-кор. НАНУ, 72 д-ри н., проф., 450 канд. н., доц. Серед відомих науковців Університету – *І. Повх*, [Р. Кучер](#), [Ф. Щепотьєв](#), [О. Космодам'янський](#), [С. Негруцький](#), [Ю. Буравльов](#), [А. Бажин](#), [Ю. Горобець](#), [В. Шевченко](#), [М. Гіршман](#), [З. Лихолобова](#), [Р. Лях](#), [Г. Пономаренко](#), [Є. Крихтін](#), [Ю. Лисенко](#), [І. Скрипник](#), [О. Галкін](#), [В. Архаров](#), [Л. Литвиненко](#). Основні напрями наук. досліджень: фіз. методи вивчення турбулентності та зниження опору при транспортуванні рідини; механіка деформов. твердого тіла, дослідж. напружено-деформов. стану тонкостін. оболонок і пластинчастих конструкцій з різноманіт. типами концентратів напруги – отворами, тріщинами, ребрами жорсткості, накладками тощо; фізика тонких магніт. плівок; автоматиз. методи спектрал. аналізу для контролю сплавів у чорній та кольор. металургіях; взаємодія іонів серед. і низьких енергій з поверхнею твердого тіла; кінетика і механізми рідкофаз. окислення орган. сполук, їх стабілізація, полімеризація, твердофаз. окислення вугілля; фізіол.-біохім. взаємозв'язок між рослиною і грибом, що її уражає; мутагенез і селекція дерев. рослин; цілісність худож. твору, проблеми його аналізу та інтерпретації; соц.-екон. і аграрна історія України; індустриал. історія Донбасу у 20–30-х рр.; проблеми структур. зрушень у сусп. виробництві. При Університеті 1990 відкрито Нац. україномов. ліцей з поглибленим вивченням окремих дисциплін, 1993 – Інститут внутр. справ (нині Донецький юридичний інститут Луганського державного університету внутрішніх справ). Від 1991

функціонував Коледж філології та мистецтвознавства, реорганіз. 1993 у Донец. гуманітар. інститут, що здійснює підготовку за спеціальностями: «мова та літ-ра» (із зазначенням мови), «муз. виховання», «культурологія», а також річну перепідготовку вчителів за додатк. вищою кваліфікацією «викл. світ. худож. культури». 1991 в Університеті запроваджено прискорену форму одержання другої спеціальності (діють центри підготовки за декількома спеціальностями у м. Дружківка, Єнакієве, Маріуполь). Від 1973 проводить підготовку іноз. громадян. Університет має 11 навч. корпусів, бібліотеку, музей, проблемні та галузеві лаб., СКТБ «Турбулентність», обчислювал. центр, 5 гуртожитків, пансіонат «Наука» на узбережжі Азов. моря, плавал. басейн, спеціаліз. спортзали. Видає наук. ж. [«Вісник Донецького університету»](#). *«Нові сторінки історії Донбасу»*, [«Восточно-украинский лингвистический сборник»](#), [«Дикое поле. Донецкий проект»](#) та ін. Перший дир. – О. Євдокименко (1937–38), нині ректор – В. Шевченко (від 1986).

Бібліографічний опис:

Донецький національний університет / В. В. Вороніна // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-20856>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).